

in schrift in te Tongeren bij COLLEE, uitgever en eigenaar van dit

Postrijder verschijnt 's dinsdags, woensdags en 's zaterdags.

De inzendingen van brieven, geld of andere zaken moeten frank gedaan worden ten uitgever, Groot Markt, 17-39, te Tongeren.

DE POSTRIJDER DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement: Drie maal per week 45 frank per jaar. Twee maal 55 frank per jaar. Een maal 65 frank per jaar. Een blad afzonderlijk 10 centimen. De abonnementen zijn vooraf betaalbaar. Aankondigingen 15 cent per drukregel. Reclames, notissen en andere artikelen worden af binnen in het blad: 1 fr. den drukregel.

GEREN, DEN 22 SEPTEMBER 1900.

IN ALLES WAT.

Koningen zijn achter den rug, de tijd den schijnheilig te spelen is voorbij. Men spreekt dan ook niet langer meer van gebied der rooden voor de godslidenselijke uiging van allen.

tot bewijs: Vooruit van 22 Augustus 1900, scrijft:

Met wortel en stam moet dat ras (der pen) verdeeld worden, anders is de tijd steeds bedriegt.

waarom zouden de katholieken nu moeddelijk worden?

g, omdat ons katholiek ministerie nog geleed heeft verleid aan den anar-

mineau, die in 't gevang zit om eene noordpoging gepleegd te hebben te

Toestand in de gemene Seraing, waar de werkdag personeel zijn loon maar in krijgen van het gemeentebestuur. Men kort geregeld worden.

Overnemen dat het gouvernement een er taken, door het gemeentebestuur in, heeft goedgekeurd.

Wijzigerde evenwel de bijzonderde laks 0%, waarmede het gemeentebestuur de gers wilde treffen, goud te keuren.

Wachting zal r genoeg geld zijn om 's wijzers te betellen.

geuzenlinden van ronden en blauwe die het verslag gelezen hebben van rles, over de uitbreiding der boeren- r, zijn aan 't blaffen, omdat die inrich- meest overal onder de leiding staan voo pastoor!

gnachtige voordeelen welke die hoch- bloeiende inrichtingen aan de boeren jellen, zouden zij vruchteloos pogen te en, doch, dat het voordeel de priesters e zich opofferen om den landman voor- pelpe, dat is eene zware doorn in den klank der geuzen.

de voor komt het dat in de liberale en sische gemeenten, waar de pastoor t-geene berekend bezig houdt, n bestaan?

komt het dat schier overal de pastoor r-egiste leider is dezer inrichtingen? e denvoudig, omdat er voor die leiding, het goet bestuur der boereingiden, en een opoffering vereischt worden, eeren niet heen en nog veel mindros ten beste geeft!

doen de pastoors!

socialisten einge leiders met de vleet. In staat zijn eene woorden te krabben en pas te houden, maken er jacht op, daar moeten winsten en profijten bij

rdoor komt het dat de boereingiden ruitgaans; omdat zij in iedere gemeente n kosteloos besturd worden!

om ook zijn er noch liberalen, noch steen, te vinden om den boer, met ijk nuttige inrichtingen, bij te staan.

Maron Saruoot de Volsberghe, minist- rieverheid en arbeid, heeft inlichting- rraagde acaal de gouverneurs, bestuur- r ministeries en hooge ambassadeurs, r toepassing der nieuwe wet op de ompensioenen.

is te hopen dat het koninklijk beslist, r vormen regulende, welke voor het

ver krijgen van die pensioenen moeten in acht genomen worden, niet lang meer zal uitbliven.

De Belgique Militaire schrijft:

Men verzekert ons dat het gouvernement het voorstel niet aanvaard zal dat N. Hyman in November zal doen, om eene gemeendecommissie te benoemen, die gelast zou worden een ontwerp van legerhervorming op te stellen.

Het gouvernement heeft een eigen ont- werp: behoud der plaatsvervanging, maar verplichting voor de afgekochten om drie maanden te dienen; vermindering van diensttijd van 6 maanden bij het voortkru- 1 jaar bij de ruitery en de artillerie; ver- mindering van het contingent met 6000 manenz.

Dit ontwerp zal de begroeting met geen deel verhoogen, maar — besluit de *Belgique Militaire* — is ook geen deel weerd.

Van waar komt de mensch? Ik weet het niet. **Waar gaat hij heen?** Ik weet het evenmin.

Zoo zegde M. André Rousselle op een gezamenconfer van Amsterdam.

Stel dienellide vragen aan den eenvoudig- sten katholiec en hij zal aanstands antwoor- den: **« De mensch is van God geschapen om Hem in dit leven te dienen en hiernaans Hem ewiglijk te aanschouwen. »**

De gelovige aanziet dus het tegenwoor- dig leven als een proefrijd, als een pijnluk doorloet naar een beter vaderland, waar hij eeuwig gelukkig zal zijn door de aanschou- wing van zijnen Schepper.

Hijlijdt dus verduidlij, hij verdraagt zonde- der mormenseren de lasten van het tegen- woordige leven, de beproevingen en ongelijk- heden dezer arde.

De geus heeft dit ideaal niet. Hij weet niets over den Hemel en alles bepaalt zich voor hem bij het tegenwoordige.

Waarom zou hij dan dat leven niet geluk- dig willen hebben? Waarom zou hij lijden, als het anders zijn kan? Waarom heeft een ander meer geluk, meer rijkdommen dan hij?

Dat zweeft hem onoverstaanbaar voor den geest en aan de betrachtingen en verzuch- tingen naar geluk en gelijheid hebben de socios een bepaalden voor geveen.

Daarom kan de werkmann geen geus zijn, maar wel socialist indien hij zijn geloof verliest.

Men weet dat rond het einde der groote militaire krijgshewegingen, de abbb van Ma- redons meer dan 800 soldaten, zonder de officieren te rekenen, goloogerd en gevoed heft. Hierover verneem ik eene bijzonder- heid, die wel verdient gekend te zijn.

Kraevens de wet, die den prijs der mili- taire logementen regelt, heeft de abbbj eene som van rond de 600 fr. ontvangen. Maar, in plaats van deze som aan te nemen, heeft vader-abi, die zelf een oud-soldaat is, de 600 fr. aan de soldaten doen uitdeelen.

Het is zeker dat, ter gelegenheid van het huwelijc van prins Albert, de koning een gul gebruik zal maken van zijn recht van gesade.

Er wordt hierover in het ministerie van justicie een plan opgemaakt, maar niemand kent er hietoe de besluiten van.

Over elke reeks veroordeelden zal de minister het advies vragen van de procureursge- neraal.

M. Van Heuvel, die op dit oogenblik in

Duitschland is, zal die advi zel bij zijnen terugk-er vinden en slechts dan zal hij de voorstellen aan den koning overgeven.

All's wat men is de daerbiden g'zgd heft, over de te nemen beslissingen, is dus voorbij.

Wij lezen in *Le Peuple Français*, het blad van den vermaarden priester Carrier, n' van 31 Augustus:

« De internationale ziddag van menschen- kunde te Parijs, heeft verschillende pries- ters gezien die het hunnen bijgedragen hebben tot de geschiedis der eerste menschen, op ernstige bescheiden geend- » vest.

« Priester Preuil was een der geheim- » schijvers van het congres; priester Parat » las verschillende verslagen over de tolla- » der Cure; priester Hermet heeft van de » membres gesproken, die den vorm van » standbeelden vertoonen; 't was een echte » veyopbaring; M. de baron de Luik heeft » de ontdekking van voorhistorische paal- » woningen in Belgenland bekend » maakt, » die men aan priester Charfont le dank n » heeft.

« Dat belet de anti-kerikalen niet te zeggen » dat de priesters de vijanden zijn van de » wetenschap. »

De hamster.

Er is nooit een nageluk zo groot, zegt een sprekersdoot, of er is altijd een klein geluk- sike bij.

Zoo lezen wij in een landbouwcorrespon- dencie, dat de zoo gevreesde hamster ook een oververzorgbare vijand is van het wild, namelijk van hazen, konijnen, patrijzen, enz.

Het tier zou dus den oogst beschermen tegen de vernieling van andere dieren. De vrucht der hamster is zoo groot, dat hij ook zijne natuurgehoeten, zelfs zijne eigene jongen verslindt.

« Een gevecht tusschen twee hamsters eindigt steeds met den dood van een der beiden. De overwinnaar verslindt den overwinnaar. »

Een geleerde kreeg twee exemplaren van Duitschland. Het wijfke doodde het manneken en verslond het.

De hamster is dus een *omnivore* (alvraal en is sterk genoeg om z-lis en volwassen haas aan te lasten, en houde die en jacht op te maaken, hebben dit ondervonden.

Dit moet ons echter niet aanzetten die gulgagaards te verduiden. De schade die hij aan den oogst toebrengt is veel groeter dan het voordeel dat hij door de vernieling van het wild oplevert, en daarom moeten wij het toe, dat de minister van landbouw premies voor het dooden van die dieren heft uitgehoofd.

Te I utten vier men sedert 1 Juli bij de 3000 hamsters; te Ombes 1200; te Heure-le-Tiexh 7 tot 800.

Verdelging der Hamsters.

Dank aan de pogingen aangewend door onze achbare gekozenen in Senaat en Kamer, komt het gouvernement eene PREMIE te verleenen voor die vernielers der Hamsters, in de provincien Limburg en Luik.

De premie is 25 centimen per vol- wassen dier en 15 centimen per jong dier.

Onze landelijke bevolkingen zullen erken- telijk jegens onze achbare senators en volksvetegenwoordigers zijn, voor dezen

of een jongen wegstort. Diec richter opende de deur met eene beweging, die alles had van een bevel.

Met eene moeijelijke poging om nog een schijn van weerdigheid op te houden, geroezende Humphry. Het was voor hem eene bittere pil, maar hij slikte ze, v e wel verdede dat hij 'r niet van stryven zou.

Molly heft, z'gde Hilarie, en zij die men heel het ree kennen, zijt gij hem zeker niet terug verlongen.

Molly zegde hare haud op Hilarie's schoeder, met eene diepe zucht.

— Streelend voor onze eigenheide zijt derge- lijke ontballingen noot, zegde zij. Maar ik wil er wel over heen komen. En, o Hilarie, ik vol er met zoo verlicht, zoo onuitsprekelyk verlicht! Want soms deed hij mij half geloven dat ik hem waardig mijn woord gegeven had.

— En nu deze andere neef hier?

— Zijt zijt mij met zwart worden, geen zin! Zijt gij nu tevreden, Dick?

XXVII.

Nogmaals kwamen de familieleden bijeen, thans daartoef uiteengegoot. Zij zouden heft oft afzon- derlijk zijn gekomen.

Eik hoovert ontving een briefje, met verzoek om op een zeker uur van een zekeren dag te liet hettel te verschijnen. Allen kwamen vol hoop en verwachting — en allen trokken een lang gezicht, toen zij merkten dat zij niet alleen genoodigd waren.

Zij klommen den trap op, traden de kamer binnen, en lieven daar zijgend staan of zitten. Neef Alfred, de bankroetier, rllender dan ooit, liet zijn hoofd hangen en mompelde:

— Als ik geweten had dat ik 'r zoo'n troep zou vioden, dan zou ik niet gekomen zijn.

Doch neef Charles, de lakenkoopier tot de Mare Street, stond kerf-recht, met de hand in zijn west, als iemand die zijne positie kent en weet wat hij te zeggen heeft.

ni uwso en grooten dienst, welke zij aan den landbouw komen te bewijzen.

Aangaande de premien verleend voor de uitrooijing der Hamsters denken wij onze lezers aangenaam te zijn door hun de volgende stukken onder de oogen te stellen:

KAMER VAN VOLKSVELTENWOORDIGERS

Mijdeker de Hoofstapeller.

De de zitting van 20 Octst 1899 heb ik de eer de Heer Minister van Landbouw Borne Van der Bruggen te onderschrijven over de schade aan de landbouwvoorfrachten der zoodadde laken- » tenboerders op de pasten ontstegen.

« De landbouwkerden van den Staat zijn » zelast geweest aan de plaatslijke degheden der » Provincien Limburg en Luik mededelijde te » den congres de tenes s'ien, de schade en de » uitrooijing van den Hamster. Zij zullen op de » landbouwvoorfrachten der zoodadde laken- » tenboerders op de pasten ontstegen.

« De landbouwkerden konde zich voor het » oogpunt de z'ge mededelijde te den plaats- » lingen, de laken-voorfrachten, met klak- » lezardigheden, welke de laken-ten- » nen n'ing zijn.

« De z'ge plakket van zal n' en val in de Pro- » vincien Luik en Limburg aangeplakt worden. » De r-ijge dagde, heb ik den Heer Minister » gschreven en er verzoegde ik om de r'ijge d'inging » van T-ereren-Phes-gel, dat primaat zoud n' opgek- » teld worden voor de vernieling der hamsters.

Gij zult met genoegen kennis nemen van het hierbij gezond antwoord, dat de Heer Minister mijn verzoek heeft zeer welwillig goedvinden het aan uw lezers mede te deelen.

Aanvaard, Mijdeker de Oostel'le, de midruk- king van onze hoogheering.

J. HELLEPUTTE. Kessel-Lan, den 17 3 pt 18 90.

Den Heer Hoofstapeller van de Postrijder te Tongeren.

MINISTERIE VAN LANDBOUW. KAMET VAN DEN MINISTER.

Bussel, 15 September 1900.

Waarde Collega.

Ik heb de eere te verstaan dat ik de Land- bouw-conincien g'recht heb. van de jagers van hamsters, op de krediet van mijn departement, premie te betalen van 25 centimen voor elk vol- wassen gevang-dier en van 15 centimen voor elk jong dier.

Dit besluit is ter kennis gebracht der Heeren Gouverneurs van Luik en Limburg.

Aanvaard, Waarde Collega, de verzekering mijner vruchtbaar gevoelens.

(get.) RANON M. VAN DER BRUGGEN. Aan M. Helleputte, Lid der Kamer van Volksvetegenwoordigers.

Provinciale Landbouwmaatschappij VAN LIMBURG.

Conice van Tongeren.

Tongeren, den 17 Sept. 1900.

MINNEER.

Ik haast mij u het volgend: schrijven van den Heer Minister van Landbouw mede te deelen:

Brussel, den 15 Sept. 1900.

GEACHTEN SENATOR.

Ik heb de eere te verstaan dat ik de land- bouwconincien toebehooren heb dat de hamster jagers, op de krediet van mijn departement, premie toe te staan van 25 centimen voor elk gevang-onden en van 15 centimen voor elk jong dier.

Dit besluit wordt aan de HH. Gouverneurs der provincien Luik en Limburg bekend gemaakt.

Glief, enz.

(Get.) B. VAN DER BRUGGEN.

Daar deze zaak dringend is, heb ik gedacht de officieele mededeling van het ministerieel besluit niet te moeten afwachten, om onmiddellijk de leden van het comitee aan te sporen, de maatregelen te nemen die zij noodig achten om voortgeand besluit zoo s'foudn mogelijk te maken, ten voordele van den landbouw.

De Voorzitter van het Comitee, Graaf de HEMRICOT DE GRONNE.

Algemeene wedstrijd.

De *Montieu* kondigt de uitslagen af van den algemeenen wedstrijd tusschen de leerlingen der onderwijsgeschiedten van den mid- delbaren graad.

Wij bemerkten er de volgende onderscheidingen behaald door leerlingen van onder- wijsgeschiedten onzer provincie:

Rhetorica der oudere humaniora.

PRISKAAMP VAN VERTALING UIT HET GRIEKSCH. Van Soest, leerling van het Alh-nim van Hasselt, h-kom 55 punten op 100.

Tweede der oudere humaniora.

PRISKAAMP VAN VERTALING UIT HET LATIJN. M. Heebex J. Werner, leerling van het gepro- vinceel college van Sit-Truiden, bekomt 55 punten op 100.

M. P. Polmans Joseph en Wintmol-rs Edouard, leerlingen van het geprovincieel college van Sit-Truiden, bekomt 53 punten op 100.

WIE BENIJDT GIJ??

De hertog van Argyll heeft een album, waarin de vraag: **«Wie benijdt gij?»** door verscheidene gekroonde hofleden: vele leden der Eng-ische koninklijke familie beantwoor- is. Een Engelse tijdschrift deelt eenige van die antwoorden mede.

De prins van Wallis schrijft, half ernstig, half scherpscherm: ik benijdt den man, die weet dat hij zich zeven en zijne familie be- hoort en dat niet de oogen der geheele wereld elke zijner bewegingen gadeslaan en verdraaien.

Deze stemming ontmoet men meer in het album.

Zoo bemerkt ook de hertog van York: ik benijdt den man, die eene dag kan doortrengen zooals hij wil, wanneer hij wil en waar hij wil en iij wien niemand zich daarom bekommerd, waar hij zich bevindt.

En de prinses van Wallis schrijft: Onder all-vrouwen benijdt ik die het meest, die geene koninklijke plaats heeft te bekleeuden en slechts haar eigen werk behoeft te ver- richten.

De hertog van York zegt zeer lief: De eene-ig-persoon, dien ik in de heele wereld benijdt, is mijn echtgenoot.

De oude hertog van Cambridge is pathetische: Ik ben nu te oud om iemand te benijden en maar bij di; op zijn leven kan terug- blikken en kan zeggen: ik heb aan God en mijn vaderland het beste gegeven, die moet wel be-lievde-waardig zijn.

De hertog van Argyll heeft in haar boek geschreven: De persoon dien ik in de wereld het meest benijdt (en bovendien) is degene die steeds de dingen van de beste zijde kan opneemen en wanneer iets schied loopt zegt: 't doet niets, 't zal den naaste keer wel beter zijn.

De vroolijke prins Karl van Denemark is van oordeel:

« Wasneer ik in mijn rijwiel kan springen en eenen langen tocht door het veld kan doen, wanneer ik mij ghael aan mijn hoes van mijnse buitelijke pluchten kan wijden, dan benijdt ik niemand ter wereld, maar wasneer ik koninklijke hoogte moet zijn, dan benijdt ik iedereen.

Onder de antwoorden van heerschers nit

andere landen der wereld, zijn de volgende vooral van belang: De Keizer van Oostenrijk schrijft: Wie ik benijdt? ik benijdt alle menschen die geen keizer zijn.

De Duich schreef heeft de vraag ontken- nend beantwoord; hij zegt: De enige mensch, die ik niet benijdt, is degene die zij vaderland niet lief heeft.

En ten slotte, de weemoedige woorden van den ezaar: ik benijdt iedereen mensch, die de zorgen van een machrijk niet heeft te cragen, die den kommer van een lijnd volk niet hoeft te voelen.

Een banket van 22.000 deelnemers te Parijs.

Op het groot banket der e mairs a van Frankrijk, aangehouden door het gouvernement, morgen zondag 25 September, zullen niet minder dan 22.000 gasten aan tafel zitten.

Om die menschen onder dak te brengen, zal men in de hofwegen der Tuileries twee ruzsichtige tenten oprichten.

De eene neemt de groote laken, ligger gelegen doeh langs die rue de Rivoli; daar nemen 12.000 ruzsichtige plaats.

De tweede tent komt in de middelen der be- zinnen en is bestemd voor 10.000 geenoedigden. Twee of drie doorslopende tenten zullen de hoofd tenten met elkander verbinden.

De eceratof.

De eceratof, die niet minder dan 350 plaatsen omvat, zal natuurlijk niet door de 22.000 de- clarems-gezien worden.

Zij wordt gezet aan het stoudebed van den Looceon en natuurlijk zal slechts een deel der e mairs a en 2 president en de ministers zijn; de uitge-rooijden zullen niemant de zien krij- gen en zich daarom niet minder amsereen.

De bestuurder van het huis Potel & Chabot, M. Legrand, heeft op zich genomen dit rezen- banket in te richten en, waarbij, het is geen kleinigheid dit te durven.

22.000 menschen te zien geven, zoo iets kan niet eke hotelhoud-er. Ook heeft M. Legrand een waar veldtocht-plan moeten opmaken en de mobi- lisering van het tal-gerief en van het personeel vooz hem uren en uren werken.

Keuken en spijzen.

Eerst een woord over de keuken, die de hoofd- rol speelt.

Er zullen niet minder dan 12 kookplaatse zijn met 3.0 koks.

Deze kookplaatse loopen langs die banket- zaal, wat noodig is, want men zou toch niet met een warm schotel kunnen loopen van de rue de Tuileries naar het einde van den hof. Dan was het eten koud.

Om de regimintaliteit van den dienst te verze- keren, zullen de 12 kruken telephonisch met elkander verbonden zijn.

Om nu die 22.000 magen te vullen, zal men in de keukens verbruiken: 1500 feantens, 3500 jonge- cenden, 2500 kielens, 2500 kil, zalm en 3000 kil. ossenharst. De Parizezen zullen goed doen op tijd haase voorrade op te doen, of te vinden niet uwee.

66.000 broodjes moeten geleverd worden. Als wijsoorten zijn voorhand 22.000 flesschen Bord-nau, 3500 worden witten en 3500 geoden rood-nau, n 7000 champagnes, alme 10.000 flesschen spuitwater.

Tafelervies. — Bedienden.

Wij gaan deze inlichtingen volhouden met eene cijfers, niet minder merkwaardig, over het materiel, want daarin laged juist de grootste moeilijkheden.

Al de verhuurders van tafelerief van Parijs konden te samen niet meer dan 6000 koeverten bezorgen.

M. Legrand heeft op de bewaaren wete te over- winnen en wij zullen, in de vereenigde keukens, opgestapeld vinden: 476 duizend tellooren, 50 duizend koeverten en eeneveel koffielepels.

Heft men een geducht wat het legter van be- dienden dat zal noodig zijn om de geenoedigden te bedienen?

Laister: 6 opperbeuden zullen 12 divisie- oversten onder hunne bevelen hebben. Ieder divisie-overste bevelt aan 6 groep-oversten en iedere groep overste aan 30 tafeleriefers en wij- lakenkoopier.

Zij trouwde met een steur, mijn- heer, een gewoon acteur! Oogwielijc heeft zij den degenzeng moeten bezaenen, maar voor het oogenblik sloot zij zichzelf buiten den kring hare erbedwaardige en goederzede familie- betrekkingen.

— Ik voor mij, was toen nog niet geboren, viel de schoolvrijwin in. Maar ik trouwde liever met een acteur dan met een lakenkoopier. Acteurs ten minste laten een troep arme wijkelochters niet verhooren op oudbakken brood met mar- garine.

— Ik, wat mij betreft, heb Alice nooit hard gevallen, er de bankroetier, zoon als haar man, den actor. Wel, ik heb zelfs indertijd nog geld van hem geleend.

— Als zij in nood greten had, vervolgde John Haverli, roudt gij haar dan geholpen hebben omdat zij eene nicht van u was?

— Hoe kan dat zeggen, terwijl ik nooit van haar heb gehoord dat zij in nood zat? riep de schoolvrijwin. Hoe kan iemand mij daarvan ooit verwijt maken, M. Haverli? — Ik herbaal, toen de overige familie, niet Alice zou hard bedard- deide, was ik niet nog niet geboren!

— De grouw siec van honger! bracht de sto- venzetter in het midden.

— Eene zaak, mijnheer, op een van de beste stades, met electriciteit, en waarvan de patroon — ik zeg het zoudt zelfverfling — het album bekleedt van onderling in zijne gemeente. Dit is iets geheel anders dan eene almors- vragen.

HET RWISSELDKIND

55e VERTOLG.

toend op.

«**Humphrey**, zegde zij, ik begrijp nu er een bedoding. Als gij de godsdid hebt rotien, dan moet ik worden weggevoerd. Latien nu als een verachtend middelje voor rtoerde, zeuven, als een r'rengig' legn muziek. Ik moet mij schamen over mijn familie en aan al mijne oude vrienden en den rug toedraaien. Daarop komt het iel-waar?»

— Het offer is wederkerig. Aan mijn z'ken beweljk bescenen wijzen stand, en e wanda-door het laten loopen van een troep leden en gesneene neuzen en richten, r'rengig zij beleden. Toen zegde Molly: t'stelde eens, Sir Humphry, dat op een ijk bootje, alles, wat u in het dierbaarst werd is, voor u verduijzen zou?

— Ioe bedoelt gij dat Alles wat mij het dier- is op de wereld? Wat zou